

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

I.

Az igazgatóválasztmány 1927 november 17-én tartott üléséről.

Az igazgatóválasztmány kegyelettel emlékezett meg az utolsó ülés óta elhunyt *Darányi Ignácról* és *Draskovich Józsefről*. Az elnöklő *Térfi Béla* alelnök különösen meleg szavakkal foglalta össze *Darányi Ignácnak* a magyar erdőgazdaság körül szerzett érdemeit.

A pénztári jelentés tudomásulvétele után a választmány jóváhagyta az 1926. évi zárszámadást és elfogadta az 1928. évi egyesületi költségvetést; megállapította a közgyűlés tárgysorozatát és az 1928. évben fizetendő tagdíjakat a már közölt módon.

Folytatólag a kiküldött bizottság jelentése alapján a titkár nyugellátása tárgyában következő javaslatot terjeszti egyhangú határozattal a közgyűlés elé:

Arra az időre, míg a titkár teljes munkaerejét az Országos Erdészeti Egyesületnek szentelte és annak valóban értékes s kiváló szolgálatokat teljesített, az egyesületi alapszabályok 75. §-ára való figyelemmel a tízévi szolgálat után, a 66. §. szerint járó fizetésnek, valamint személyi pótléknak 40 százalékát, minden további év után annak három százalékát állapította meg nyugdíjképen.

Arra az időre pedig, amíg önhibáján kívül ugyan, de munkaképességének mégis csak egy részét szentelhette az egyesület javára, az alapszabályok 75. §-a szerint járó három százalék többlet helyett annak csak felét, vagyis évi 1.5 százalék többletet állapított meg.

Tekintettel arra, hogy szolgálatát az egyesületnél 1900. évi január hó 1-én, a m. kir. vallás- és közoktatásügyi minisztériumban pedig 1923. évi augusztus hó 6-án kezdte meg, ennélfogva, az utolsó 7 hó 5 napot egész évnek számítva, a titkár részére a fentiek értelmében az 1900. évi január hó 1-től 1923. évi december hó 31-ig terjedő 24 évre az alapszabályok 75. §-a szerint beszámítható javadalmazásának 82 százalékát,

az 1924. évi január 1-től a köteles 30 évi szolgálati idejének betöltéséig, azaz 1929. évi december hó végéig terjedő 6 évré évi 1.5 százalékát, vagyis 9 százalékát, összesen tehát 91 százalékát állapította meg nyugdíjképen.

Minthogy pedig a titkárnak az alapszabályok 66. §-a értelmében járó évi 12.000 aranykorona fizetése és személyi pótléka az V. fizetési osztály 1. fizetési fokozatába tartozott állami tisztviselők javadalmazásának felelt meg, a választmány a titkári nyugdíjat az állami tisztviselők V. fizetési osztálya első fokozatára kormányrendelettel vagy törvénnyel engedélyezett mindenkori évi nyugdíjnak 91 százalékában állapította meg.

A titkár lakáspénznyugdíját pedig ugyancsak az V. fizetési osztályba tartozó és hasonló családi viszonyok között lévő állami tisztviselők mindenkori lakáspénznyugdíjának megfelelően állapította meg.

A titkár özvegyének nyugdíjára vonatkozóan pedig javasolja, hogy az özvegyi nyugdíj a titkárt az alapszabályok szerint megillető teljes fizetés (évi 12.000 aranykorona = 13.902 pengő 43 fillér) után fentebb 91 százalékban megállapított nyugdíjigényének 50 százaléka legyen. Özvegye részére azonban lakáspénznyugdíj nincs megállapítva

Tekintettel továbbá arra az anyagi kötelezettségre, mely az egyesületet a titkárral szemben terheli, a választmány az egyesületet terhelő fenti nyugdíjigényeket az egyesület nyugdíjalapfőkönyvében határozta el megfelelő módon feljegyeztetni és amennyiben az egyesületi székház idővel esetleg eladatnék, úgy a vételárból átmenetileg az alapszabályok 189. §-a értelmében akkora összeget határozott el külön tőke gyanánt kezelteni, amekkora összegnek az évi kamatja a fennálló nyugdíjterhek fedezésére elegendő, illetőleg a székház kölcsönnel csak oly mértékben terhelhető meg, hogy a házbérijövedelem szabadon maradó része a nyugdíjigényeket fedezze.

A titkár alapszabályszerű nyugdíjigénye ezen javaslat értelmében mintegy 57 százalék erejéig nyer kielégítést.

Az ülésbe visszatérő titkár őszinte köszönettel fogadja ezt a javaslatot.

Titkár jelenti, hogy az egyesület a mult választmányi

ülés óta több ügyben tett előterjesztést úgy a kereskedelem-ügyi miniszterhez, mint az államvasutak igazgatóságához.

Így a tűzifára vonatkozóan a belföldi fának a külföldivel szemben való versenyképességének emelése érdekében a mostani vasúti szállítási díjtételeknek leszállításával a történeti tarifarendszer megszüntetését, továbbá a szénhez hasonló általános tarifális deklasszifikációt és bizonyos szállítási távolságokon túlmenő tűzifaszállítmányok díjkedvezményben való részesítését kérte.

E kívánságokat azonban a kormány nem teljesítette.

A vasbetontalpak kiterjedtebb alkalmazása ellen óvást emelt az egyesület s felhívta a kereskedelemügyi miniszter figyelmét arra a közgazdasági kárra, amely a hazai erdőgazdaságot fenyegetné, ha a fatalpak helyett az egész vonalon vasbetontalpakot alkalmaznának.

Ugyanezen beadványban az egyesület a termeléseknél feleslegben maradt s a szállítási feltételeknek egyébként megfelelő tölgy- és bükkfalpfák, valamint a három méternél hosszabb váltótalpfák utólagos átvételét is kérte.

A kérelem részben teljesült.

Az egyesületnek az a további kívánsága, hogy a hazai termelésekből származó összes talpfák vétessenek át, ebben az alakban el lett utasítva.

A cser- és sziltalpfáknak kísérleti célokra való átvétele iránt a MÁV. részéről megfelelő intézkedés történt.

A talpfáknak a telítőtelepekre való közvetlen leszállíthatása iránti kívánság a lehetőség határáig szintén teljesült.

Az igazgatóválasztmány a fenti bejelentéseket egyhangúan tudomásul veszi.

Titkár jelenti, hogy a tűzifa forgalmi adója a nyár folyamán be lett szüntetve és helyette egy háromszázalékos forgalmi adóváltság lett életbeléptetve. Az egyesület a pénzügyminiszter úrhoz a múlt évben intézett felterjesztésében kimutatta, hogy kétszázalékos forgalmi adóváltság mellett is az állam érdekei teljes fedezetet találnak. Ebben az esetben a haszonfa forgalmi adója és a tűzifa forgalmi adóváltsága között eltérés nem lenne. Sajnos, ez a kérés meghallgatásra nem talált. Folyó évi június elseje óta a haszonfa után két százalék

forgalmi adót kell leróni, a tűzifa után pedig háromszázalékos adóváltásigot. A kétféle adó a tövön való értékesítés eseteiben okoz nehézségeket, amikor a tényleg termelendő haszonfa és tűzifa mennyisége előre pontosan nem ismeretes. Megfontolandó volna, hogy az egyesület ne tegyen-e felterjesztést ebben az ügyben.

Papp-Szász Tamás, Vuk Gyula és Schmied Ernő választmányi tagoknak a kérdéshez való hozzászólása után elnök indítványára az igazgatóválasztmány a forgalmi adó kérdésének függőben tartását határozta el, amíg ebben a kérdésben bővebb tájékozást nem nyerünk.

Báró Walbott Kelemen választmányi tag ama régebbi indítványa alapján, hogy az erdőgazdaságokban hosszú ideig egy helyben kifogástalan szolgálatot teljesített erdészeti alkalmazottak, a mezőgazdaságiakhoz hasonlóan, elismerésben és kitüntetésben részesíttessenek, az egyesület vonatkozó felterjesztésére kedvező válasz érkezett, amennyiben a földművelésügyi miniszter úr indokolt esetekben készséggel fog a kitüntetések iránt intézkedni.

Örvendetes tudomásul szolgál.

Titkár folytatólag jelenti, hogy az erdőgazdaság érdekeivel merőben ellentétben álló állami anyagbeszerzési központ létesítésének a tervét a kormány végleg elejtette. Tudomásul vétetik.

A gazdatisztek alkalmazásáról, valamint nyugdíjbiztosításáról szóló törvénytervezetet, mely vett értesülés szerint előkészítés alatt áll, az egyesület kikérte, hogy azzal kapcsolatban a magánszolgálatban álló erdőtisztek és altisztek szolgálati viszonyai is rendezhetőek legyenek.

Az egyesület ígéretet kapott, hogy amint a törvénytervezetet a különböző érdekképviselőknek szétküldik, úgy az az egyesületnek is hozzászólás végett meg lesz küldve.

Titkár javasolja, hogy a Tiszajobbparti Erdészeti Egyesület által *Vadas Jenő* szülőházának emléktáblával való megjelölése érdekében indított gyűjtéshez az egyesület is járuljon hozzá. Javasolja továbbá, hogy a főiskolai ifjúsági segélyegyesületnek is nyújtson az egyesület támogatást.

Az igazgatóválasztmány egyhangúan 100—100 pengő adományozását határozta el.

Fekete Zoltán választmányi tag ismerteti a soproni bányamérnöki és erdőmérnöki főiskolának az egyesülethez intézett átiratát. A főiskola tanácsa ugyanis elhatározta, hogy a Selmechányáról visszaszerzett öt darabból álló szoborgyűjteményt három darab új mellszoborral kiegészíti és pedig *Herrmann* Emil, *Fekete* Lajos és *Vadas* Jenő szobrával.

Az emlékállítási iránti mozgalmat elsősorban társadalmi útra kívánja terelni és a siker biztosítása érdekében a két érdekelt szakegyesület támogatását kéri. Különösen pedig arra kéri az egyesületet, hogy *Fekete* Lajos és *Vadas* Jenő szobrára gyűjtést indítson s az Erdészeti Lapokat is állítsa ez ügy szolgálatába.

Fekete Zoltán választmányi tag indítványára az igazgatóválasztmány egyhangú lelkesedéssel elhatározza, hogy a kérdést magáévá teszi.

Fekete Zoltán választmányi tag ezután előadja, hogy a soproni főiskola már régóta szorgalmazza a doktorrá avatási jognak, valamint a magántanári intézménynek a főiskola részére való biztosítását.

A külföldön úgyszólván mindenütt megszerezhető a doktori cím, egyedül a mi főiskolánkon, mely egyike a legrégebb technikai főiskoláknak, nem szerezhető meg. Ennek folyománya aztán az, hogy a főiskola okleveleit a külföldön nem ismerik el egyenrangúaknak. A szaktársadalom érdekében az intézőkörököt rá kell venni, hogy e hiány pótolassék. A jóindulat úgy a pénzügyi, mint a földművelésügyi kormányzatnál megvan, de a dolog, bár a mérnöki kamara is magáévá tette az ügyet, megakadt.

Indítványozza, hogy a kérdés dülőrejuttatása érdekében az egyesület tegyen újból lépéseket.

Papp-Szász Tamás választmányi tag felszólalása után az igazgatóválasztmány elhatározza, hogy *Fekete* Zoltán választmányi tag indítványát magáévá teszi.

Mihalovics Sándor választmányi tag előadja a herceg Esterházy-féle Hitbizomány Erdőfelügyelőségének az egyesülethez intézett kérelmét, amelyben az erdei fenyő részére a

lúc- és jegenyefenyőhöz viszonyítva alacsonyabb szállítási díjtétel megállapítása érdekében a MÁV.-hoz intézett kérelmüknek az egyesület részéről való hathatós támogatását kéri.

Az erdei fenyő 20—25 százalékkal súlyosabb, mint a lúc- vagy jegenyefenyő, értéke viszont tíz százalékkal kisebb. Így megint csak a hazai erdőgazdaságot sújtja a tarifa, miután hazánkban a fenyőfélék közül úgyszólván csak erdei fenyőt termelnek és szállítanak.

Kallivoda Andor választmányi tagnak a kérdéshez való hozzászólása után az igazgatóválasztmány a kérdés támogatását határozza el.

II.

Az igazgatóválasztmány 1927 december 12-én tartott üléséről.

Póthitelek és néhány özvegyi segély engedélyezése után az egyesület anyagi helyzeté képezte megvitatás tárgyát. Javaslattételre bizottság kéretett fel.

Róth Gyula választmányi tag indítványozza, hogy az elnökség illetékes helyen járjon el annak a rendelkezésnek hatályon kívül való helyezése iránt, amely újabban az erdőmérnököknek a kataszternél való alkalmazását akadályozza.

További indítványában pedig kéri az egyesületet, hogy foglalkozzék az erdőgazdasági szakiskola kérdésével. Az iskola jelenleg is annyi végzett hallgatót bocsát ki, mint annak idején Nagy-magyarországon. A szakiskolások pedig kisebb igényeik mellett mind több és több oly állást foglalnak el, amelyek ellátására tulajdonképpen a főiskolát végzettek hivatottak. Indítványozza, hogy az egyesület felterjesztésben kérje a közép-fokú iskola reformját. Egyben megemlíti, hogy a főiskola a közép-fokú iskola teljes beszüntetése mellett foglal állást s illetékes helyen is ezt fogja kérelmezni.

Papp Béla választmányi tag megemlíti, hogy az erdészeti főosztályon várják az előterjesztést, hogy a kérdéssel érdemlegesen foglalkozhassanak.

Bíró Zoltán választmányi tag javasolja, hogy *Róth* Gyula választmányi tagnak az erdőmérnököknek a kataszternél való alkalmazása iránt tett indítványa ügyében az elnökség úgy a

Mérnöki Kamarával, mint a Bányászati és Kohászati Egyesülettel karöltve járjon el, nehogy az fiaskóval végződjék.

Az erdőgazdasági szakiskolák ügyében pedig azt javasolja, hogy azok megszüntetése érdekében már a mai ülésből kifolyóan tétessék előterjesztés a földművelésügyi minisztériumhoz.

Az igazgatóválasztmány elhatározza, hogy az indítványok értelmében el fog járni.

A titkár ezekután ismerteti *Illyés* Károly indítványát, amelyben azt kéri, hogy az elnökség illetékes helyen eszközölje ki azt, hogy a kataszteri becselőbiztosok között alkalmazzanak erdőmérnököket is, nehogy az erdőbirtokosok érdekei a téves besorozások által sérelmet szenvedjenek.

Biró Zoltán választmányi tag ebben a kérdésben is a Mérnöki Kamara igénybevételét javasolja.

Inkey Pál báró alelnöknek, *Ivanich* Ferenc és *Erdőssy* Bódog választmányi tagoknak a kérdéshez való hozzászólása után az igazgatóválasztmány az indítványokat egyhangúan magáévá teszi.

Több tárgy nem lévén, az elnök az ülést berekeszti.

III.

Az 1927. évi december hó 12-én tartott rendes közgyűlésről.

A közgyűlésen 122 tag vett részt. Elnökölt *Térfi* Béla alelnök. A hatóságok és testületek képviselőiről, a választmány kiegészítéséről már az Erdészeti Lapok 1927. évi decemberi számában adtunk hírt s ugyancsak közöltük a közgyűlés által egyhangú határozattal jóváhagyott 1926. évi zárszámadást és 1928. évi költségvetést.

Az egyesület elmúlt évi működését a titkár a következőkben foglalta össze:

Az erdőgazdaság általános érdekeinek szolgálatában az egyesület behatóan foglalkozott azzal a törvényjavaslattal, amelyet a kormány az ingójelzáloghitelekről készített s amely az erdőgazdasági hitel fontos kérdésének legegyszerűbb és legtermészszerűbb megoldására látszott alkalmasnak. Észrevételünk főként arra vonatkozott, hogy az erdőgazdaságban,

annak természetének megfelelően, ne csupán egy, hanem *több* év függő termése képezhesse az ingó jelzalogot — eltérően a mezőgazdaságtól. Ezen s néhány egyéb kisebb észrevételünk, értesülésünk szerint, figyelembe is vétetett, a törvényjavaslat azonban eddig az országgyűlésben tárgyalásra még nem került.

Még a mult évi közgyűlés előtt foglalkoztunk a kormánynak azzal a tervével, hogy a tűzifára egyfázisú forgalmi adót állapít meg. Kimutattuk, hogy a külföldi fának forgalmi adó alá vonása mellett a kincstár érdekei teljesen megóvatnak, ha a belföldi tűzifa kétszázalékos forgalmi adó alá vonatik.

Sajnos, a kormány folyó évi július elsejétől mégis háromszázalékos forgalmiadóváltást állapított meg a tűzifára, ami a *tövön* való értékesítésnél nehézségeket okoz, amennyiben a haszonfa forgalmi adója jelenleg is két százalék és teljes pontossággal meg nem állapítható, hogy az eladási árból mennyi esik kétszázalékos s mennyi háromszázalékos kulcs alá.

Az ügy még tárgyalás alatt áll.

A mult évi közgyűlés határozatából megismételtük a földművelésügyi miniszter előtt azt a kérelmünket, hogy a vadászati ügyek ismét az erdészeti főosztály ügykörébe utaltassanak, eredményt azonban eddig nem értünk el.

Megismételtük úgy a pénzügy-, mint a földművelésügyi miniszter előtt azt az 1907 óta több ízben előterjesztett kérelmünket, hogy a m. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskola a doktorrá avatás jogával ruháztassék fel. Az előző jelentéseimben előadott érveken alapuló kérelmünket újabban alátámasztja az a körülmény is, hogy az utódállamok némelyike erdőmérnöki okleveleink nosztrifikálásánál nehézségeket okoz arra való hivatkozással, hogy több mint 150 éves multra visszatekintő főiskolánk még a doktorrá avatás jogával sincs felruházva.

Amidőn a külföldnek erdészeti főiskolái majdnem kivétel nélkül doktorrá avathatják hallgatóikat, remélni akarjuk, hogy főiskolánknak ez a hiányossága mielőbb orvoslást nyer.

A faértékesítési viszonyaink javítása érdekében ismételten fordultunk a kereskedelemügyi miniszterhez és az államasutak igazgatóságához.

Sajnos, a helyiérdekű vasutak külön tarifáinak, az úgynevezett tört-tarifáknak megszüntetésére vonatkozó kérelmünk eredménytelen maradt, pedig az a körülmény, hogy a belföldi fa többnyire egy-két helyiérdekű vasút közvetítésével jut a MÁV. fővonalára, míg az importfa a határszélről már fővonalon fut be, óriási hátránya a belföldi termelésnek. Hasonló volt a sorsa a fa szállítási díjtételeinek általános mérséklésére és a 100 kilométernél nagyobb távolságra szállított tűzifa kedvezményes díjtételeire vonatkozó kérelmeinknek.

Felemeltük tiltakozó szavunkat a vas- és vasbetontalpak nagyobb mérvű alkalmazása ellen és rámutattunk a hazai talpfatermelés visszafejlődésének közgazdasági és különlegesen erdőgazdasági következményeire.

A szijácsos tölgytalpfák átvételére vonatkozó kérelmünk ellenben teljesült, bár az átvétel hat százalékkal leszállított áron történik.

Ügyszintén a belföldön termelt talpfáknak a telítőtelepekre való szállítását is a MÁV. kérelmünkre úgy segíti elő, hogy azokat 125 kilométeren túl saját kezelésében szállítja és a hazai termelőknek magasabb egységárat térít meg. E mellett a hazai termelésből túlnyomólag a drágább tölgyet és főként a kisebb méretű talpfákat biztosította a MÁV., ami számítása szerint a külföldi áruval szemben 19, a váltótalpfáknál 7 százalék kedvezményt jelent.

Hozzájárult a MÁV. ahhoz is, hogy erdei fenyő-, szil- és cserfákkal kísérleteket végez.

Részben teljesült az a kérelmünk is, hogy az egyes termeléseknél mutatkozó talpfafeleslegek átvétessenek.

Legújabbán *Mihalovics* János tagtársunk indítványára a határszélen termelt és rendkívül rossz tarifális helyzetben lévő erdei fenyő részére kérünk díjszabási kedvezményt.

Bíró Zoltán választmányi tagnak a múlt évi közgyűlés által elfogadott azon indítványával kapcsolatban, hogy az erdőfenntartásról szóló új törvény elkészítését szorgalmazzuk, felmerült annak szükségessége, hogy mindenekelőtt ezen törvény alapelveire nézve az egyesület kebelében alakuljon ki egységes vélemény. Elnökségünk ennek következtében felkérte ezen ügy előadójának *Bíró* Zoltán és *Karsai* Károly választmányi

tag urakat, akik azonban a múlt év nyarán tartósan vidéken lévén elfoglalva, előadmányukkal még nem készülhettek el. Ez a kérdés tehát egyelőre még a jövőben megoldandó feladat, amellyel kapcsolatos *Bogyay* Gyula tagtársunknak a múlt évi közgyűlés elé terjesztett két indítványa is (balatoni fásítás és az erdőknek kezelteése).

Bogyay Gyulának a magánszolgálatban álló erdőmérnökök jogviszonyainak rendezéséről és *Czillingner* János választmányi tag hasonló indítványa alapján a földművelésügyi miniszterhez fordultunk, aki a napokban küldte meg hozzászólás végett a birtokos és a gazdatiszt közötti jogviszonyok szabályozásáról szóló törvényjavaslatát, amely remélhetőleg alkalmat nyújt a magánerdőbirtok jogviszonyait is rendezni.

Czillingner János választmányi tagnak széleskörű taggyűlésre és szakosztályok alakítására vonatkozó indítványai még tárgyalás alatt állanak.

Pécs Kálmán választmányi tagnak múlt évi indítványa alapján felírtunk a földművelésügyi miniszterhez a Balaton mentén tapasztalható nagymérvű kecskelegeltetés korlátozása érdekében.

Waldbolt Kelemen báró választmányi tag indítványára megkerestük a földművelésügyi minisztert, hogy hosszú, hű szolgálatot teljesített erdészeti altiszteket jutalmazásban és kiüntetésben részesítse. A közelmúltban érkezett válasz ezt kilátásba helyezi, mire nézve a tagtársakat az Erdészeti Lapok útján fogjuk tájékoztatni.

Róth Gyula választmányi tag a múlt évi közgyűlés elé terjesztett azt az indítványát, hogy egy közgazdasági egyetem felállításának híre kapcsán, ennek az erdészeti oktatásra való kihatását kísérjük figyelemmel, mivel ez a hír konkrét alakot nem öltött, eddig nem tehattünk eleget.

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület fáradozásainak sikerült a bányászat és kohászat nagyjainak a selmeci főiskola aulájában maradt bronzszobrait Sopronba átvinni és a főiskola kertjében elhelyezni. A mi nagyjainknak ily szobra mai napig nincs. Igazgatóválasztmányunk elhatározta, hogy ezen a semmiképen sem helyeselhető diszparitáson segít s így a közeljövőben tagtársaink áldozatkészségére fog

appellálni. Elsősorban *Fekete Lajos* és *Vadas Jenő* szobrainak felállítását tervezi a főiskola.

Áttérve egyesületünk belső ügyeire, mindenekelőtt előterjesztem az igazgatóválasztmányunknak azt a javaslatát, hogy a jövő évben a tagdíj tisztviselők és alkalmazottak részére, ha alapító tagok 16, ha rendes tagok 20 pengőben, nyugdíjasok és főiskolai hallgatók részére 12 pengőben állapíttassék meg.

Méltóztassék a választmány ezen javaslatát elfogadni.

Mem hagyhatom ennek kapcsán szó nélkül annak felemelését, hogy a tagdíjak igen hiányosan folynak be s ezidőszereint pénztárunk 11.784 pengő tagdíjhátralékot tart nyilván. Ennek az összegnek befolyása lényegesen könnyítene az egyesület anyagi helyzetén, legyen szabad tehát a tagdíjak pontosabb beküldését itt a közgyűlés színe előtt a t. tagtársaktól kérni.

Egyesületünk tagjainak száma: 190 alapító és 835 rendes tag, összesen 1025, ami a múlt évvel szemben némi apadást jelent. A jelentkező új tagok száma ma már kisebb, mint tagvesztéségünk, amely főként halálozás következtében áll elő.

A múlt évi közgyűlés óta nagy veszteség érte igazgatóválasztmányunkat is *Darányi Ignác* volt földművelésügyi miniszter halálával, akinek a magyar erdészet és az állami erdőtisztikar helyzetének javítása körüli hervadhatatlan érdemei sokkal ismertebbek, semhogy azokat ismertetnem kellene. Elragadta a kérlelhetetlen sors a választmányból továbbá *Bodor Gyula*, *Draskovich József* és *Winkler Miklós* választmányi tagokat is és külön meg kell emlékezni a magyar erdészet nesztorának, ungvári *Rónay Antal*nak, a közelmúltban történt elhalálzásáról is, aki több évtizeden át volt a választmány tagja.

Elhunytak továbbá: *Csupor István*, *Földes János*, *Földes Tamás*, *Fogassy Gyula*, *Fröhlich Árpád*, *Gáspár László*, *György Endre*, *Hajdú Rezső*, *Jákói Géza*, *Kolos József*, *Láng Ernő*, *Seh Jenő*, *Somogyi Lajos*, *Sztankovánszky János*, *Tichy Kálmán*, *Urbantsek Ignác*, id. *Vlaszty Ödön* és *Wingert János* tagtársaink.

Méltóztassék elhunytuk felett érzett mély fájdalomunknak a közgyűlés jegyzőkönyvében kifejezést adni.

Végül jelentem, hogy boldog emlékü alelnökünknek, Wagner Károlynak sírját ebben az évben is kegyeletteljesen gondoztuk.

A titkári jelentést a közgyűlés egyhangúlag tudomásul vette.

Egyhangúlag elfogadta továbbá a közgyűlés az igazgatóválasztmánynak a titkár és özvegyének nyugellátására vonatkozó, fentebb részletesen ismertetett javaslatát, amit az elnök örömmel közölt a titkárral, kívánva, hogy minél később kerüljön sor arra, hogy ő az egyesülettől megváljék.

A titkár meghatottan mond köszönetet.

Az irodalmi pályadíjakra vonatkozó negatív jelentés után a közgyűlés a jövő évi közgyűlés idejének és programjának megállapítását a választmányra bízta.

Következtek az indítványok.

Illyés Károlynak a kataszternél erdőmérnöknek becslobiztosként való alkalmazását sürgető indítványát fentebb ismertettük.

Fischer Mihály egyesületi tag, vasmegyei erdőbirtokos: Nagyméltóságú Elnök úr, mélyen tisztelt közgyűlés! Az Országos Erdészeti Egyesületnek két egyenrangú komponense van: az erdőbirtokosok és az erdőmérnökök. Sajnálattal kell megállapítanom, hogy az erdőbirtokosok vajmi kevés érdeklődést tanúsítanak az egyesület ügyei iránt és ezért a birtokosok érdekei nem mindig nyernek kellő megvilágítást, dacára a választmány jóakaratának.

Mi, erdőbirtokosok annyira túl vagyunk terhelve adókkal, hogy el lehet mondani: bár telekkönyvileg tulajdonosai, tényleg csak őrei vagyunk erdőnknek.

A közelmúltban is adóengedmény ígérétében részesültünk s lett belőle adóemelés.

Csak egy példát hozzak fel: 400—800 méter magas, hegyes vidéken fekszik erdőbirtokom, talaja sziklás, köves. Eddig az V. osztályba volt sorozva. A múlt évben kataszteri felvétel történt és ekkor a birtokot az V—IV., sőt egyes részeiben a II. és III. osztályba sorozták. Felebbeztem és ennek során belátták, hogy igazam van, de a kollégát sem akarták deza-

vuálni és még mindig hagytak a III. és IV. osztályba sorozott erdőt. Kérem: van-e ilyen erdő hegyes, sziklás vidéken?

Ugyanígy jártunk a forgalmi adó rendezésénél is. A fa-kereskedők zöme megszabadult a tűzifa forgalmi adójától, az ősbirtokos azonban két százalék helyett három százalékot fizet.

Minden ország vámokkal iparkodik megvédeni termelését. Így Ausztria, dacára annak, hogy gabonaszükségletének alig negyedét tudja fedezni, mégis súlyos vámokat vezetett be s ugyanígy járt el Cseh-Szlovákia is. Egyedül Magyarország az, amely mint agrárállam vámokkal iparkodik iparát elősegíteni, a fabehozatalát szabaddá tette. De nemcsak a közszükségleti célokra szolgáló fáét, hanem például a karácsonyfáét is.

Súlyos anyagi áldozatok árán termelünk lúcfenyőt. Ez talán nem oly szép, mint a Kárpátokban termett, de mégis alkalmas karácsonyfának. Igen fontos lenne, hogy a termelési költségek egyrészét a gyérítések alkalmával feleslegessé vált fából fedezhessük s azokat karácsonyfaként értékesítsük. A kereskedők azonban fitymálva járják be erdeinket és azt mondják, hogy ennél szebb fát hozhatnak be vám- és adómentesen a külföldről!

Külkereskedelmi mérlegünkre is hátrányos, hogy száz- ezreket engedünk be az országba abból, ami itthon is meg- terem. A külföldet gazdagítjuk ezzel és a kenyeret vesszük ki a mi munkásaink szájából.

Indítványozom, hogy ez ügyben is méltóztassék felírni a kormányhoz. Ha azt kívánják, hogy erdőt neveljünk, ez ne tör- ténjék az erdőbirtokos tönkretételével!

Elnök: Megköszönöm a közérdekű felszólalást, az indít- vány a választmánynak adatik ki s ezzel a közgyűlés véget ért.

